

Titel: Kapitel III.

Citation: "Kapitel III.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r03-shoot-chptrd1e1113.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel III.

Om de Tilfælde, hvor Rettens Personer som inhabile skulle eller kunne udelukkes fra eller fritages for at handle i Sagen.

§ 33.

Ingen Dommer må handle i en Sag, når han

- 1) selv er Part i Sagen eller af dens Udfald kan have Skade eller Fordel, såvelsom når det iøvrigt under Sagen bliver nødvendigt at bedømme hans egen tidligere Færd.
- 2) er beslægtet eller besvogret med nogen af Parterne i op- eller nedstigende Linie eller i Sidelinien så nær som Søsken, eller er en af Parternes Ægtefælle, Værge, Kurator, Adoptiv- eller Plejefader, Adoptiv- eller Plejesøn.
- 3) er beslægtet eller besvogret i op- eller nedstigende Linie eller beslægtet i Sidelinien så nær som Søsken med nogen i Sagen optrædende Sagfører eller anden Rettergangsfuldmægtig for nogen af Parterne.
- 4) har aflagt Vidnesbyrd eller værer Synseller Skjønsmåd i Sagen eller handlet i den som Sagfører eller iøvrigt som Rettergangsfuldmægtig for nogen af Parterne.
- 5) som Dommer har handlet i Sagen i den underordnede Instants.

Ved Anvendelse af den under Nr. 1 givne Regel bliver dog at iagttage, at den Omstændighed, at Dommeren, fordi flere Embedsvirksomheder ere forenede i hans Person, tidligere af den Grund har havt med Sagen at gjøre, ikke i og for sig medfører Inhabilitet, når der dog ikke efter de foreliggende

Omstændigheder er Grund til at antage, at han har nogen særegen Interesse i Sagens Udfald.

§ 34.

I de i foregående Paragraf omhandlede Tilfælde er Dommeren, hvis han er Enkeltdommer, pligtig efter Kjendelse, afsagt af ham selv, at vige sit Sæde. Beklæder han Retten i Forening med andre Dommere, er han pligtig at gjøre Retten Meddelelse om de Omstændigheder, som ifølge foregående Paragraf formenes at medføre hans Inhabilitet, hvorefter Afgjørelse træffes af Retten, uden at han selv er udelukket fra at deltage i Påkjendelsen af Spørgsmålet.

§ 35.

Parterne kunne ikke blot fordre, at en Dommer skal vige sit Sæde i de i § 33 angivne Tilfælde, men enhver af dem kan fremsætte Indsigelse mod, at en Dommer beklæder Retten, når andre Omstændigheder foreligge,

som ere egnede til at vække Tvivl om hans fuldstændige Upartiskhed. I Tilfælde af den sidstnævnte Beskaffenhed kan også Dommeren selv, når han frygter for at Parterne ej kunne have fuld Tillid til ham, vige sit Sæde, selv om ingen Indsigelse mod ham fremsætles.

De Spørgsmål, som måtte opstå i Henhold til nærværende Paragraf, afgjøres på den samme Måde, som i § 34 er bestemt med Hensyn til de i § 33 omhandlede Tilfælde.

§ 36.

Indsigelse mod, at en Dommer beklæder Retten, må fremsættes ved den mundtlige Forhandlings Begyndelse, forinden andre Formalitetsindsigelser eller i al Fald i Forbindelse med dem. Senere Fremsættelse af den heromhandlede Indsigelse tillades ikkun, hvor det skjønnes at have været umuligt for Parten at

fremkomme med den i rette Tid, eller Parten har været i ham utilregnelig Uvidenhed om de Omstændigheder, som begrunde Indsigelsen.

Dommeren er pligtig, hvor han af egen Drift skal eller vil vige sit Sæde, at gjøre dette, forinden den mundtlige Forhandling begynder, medmindre den Omstændighed, som bøgrunder hans Inhabilitet, er indtrådt senere.

§ 37.

Spørgsmål, om en Dommer af egen Drift skal eller må vige sit Sæde afgjøres, uden at Parterne have Adgang til at ytre sig.

Indsigelse fra Parternes Side mod en Dommers Habilitet behandles i processuel Henseende som andre Formalitetsindsigelser.

§ 38.

Kjendelser, hvorved en Underretsdommer erklærer at ville vige sit Sæde, eller hvorved det pålægges eller tillades en Dommer i en af flere Medlemmer bestående Ret at vige sit Sæde, kunne ikke angribes ved noget Retsmiddel. Imod Kendelser, hvorved Indsigelser mod en Dommers Habilitet forkastes, eller hvorved Dommerens egen Begjæring om at måtte vige sit Sæde afslåes, kan der finde Besværing Sted fra Partens Side. Når det strax forlanges, kan i denne Anledning en kort Udsættelse af Sagen tilståes.

§ 39.

Fra det Øjeblik af, da Retskjendelse for, at en Dommer skal eller må vige sit Sæde, er afsagt, er denne Dommer kun berettiget til at foretage sådanne Handlinger i Sagen som ej kunne opsættes.

§ 40.

De om Dommere givne Forskrifter finde også Anvendelse på Retsskrivere. Afsørelsen af Habilitetsspørgsmålet tilfalder den Ret, ved hvilken Retsskriveren er ansat.